

Varifrån kommer denna hysteriska nymoralism?

Vi prostituerade kan tala för oss själva:

DEM VINNER på nymoralismens jakt på oss prostituerade? Inte vi prostituerade i alla fall. Som vanligt är vi inte tillfrågade och har ingenting att säga till om. I stället uttalar sig tyckare från höger och vänster, senast nu Hjärdis Levin, och påstår sig alla representera våra intressen. Vi har så dålig social status och är så intellektuellt omyndigförklarade att till och med lagen åsidosätter våra rättigheter att göra som vi vill med våra egna liv och våra egna pengar.

Jag har arbetat som prostituerad i åtta år. Det är mitt yrke, och det gör mig rasande att jag — förutom låg social status och de svårigheter att skaffa hyfsade lokaler som kopplerilagens utformning åstadkommer — inte ens ska få ha mitt kärleksliv i fred. Mitt hem ska kunna genomsökas, mina privata papper beslagt, mina brev och dagböcker läsas och ifrågasättas, hela mitt privata kärleksliv bli upprivet och offentligt dokumenterat och den jag älskar bli satt i fängelse enbart på lösa antaganden om att han utnyttjar mig. Enbart för att jag arbetar som prostituerad.

Kontorsarbetande och hemmafruar kan man utnyttja skamlöst om det skulle vara så att man fick lust, det lägger sig inte lagen i. De betraktas i motsats till oss "infantila prostituerade" som vuxna människor med förmåga att själva ta ansvar för sina liv.

□ Omyndigförklarad

Jag är intellektuellt, emotionellt och finansiellt omyndigförklarad. Om jag handelsevis råkar ha ett normalt familjeliv, riskerar den som står mig närmast, min man, att bli dömd till fängelse enligt kopplerilagens vinningsparagraf om hans sammanlevnad med mig skulle betyda en standardhöjning för hans del.

Och jag har inte rätt att som andra egna företagare hyra lokal utan att riskera att sätta andra människor i klistret. Därför ger lagen dessutom underlag för fas-

tighetshajar att ta ut ockerhyror för undermåliga lokaler av oss prostituerade, som kompensation för deras risktagning inför kopplerilagen.

Alla vi som frivilligt har prostitutionen som yrke är tvingade in i en situation som sannerligen inte gör ett svårt yrke lättare. Kopplerilagen förutsätter att en prostituerad är så ovärdig på grund av sitt "osedliga levnadssätt" att hon ej kan älskas av en man för sin egen skull, hon kan bara utnyttjas. Kopplerilagen förutsätter att detta yrke är så förfärligt att ingen människa frivilligt vill sysselsätta sig med det, och därför ska ingen ha möjlighet att hyra ordentliga lokaler.

Därför riskerar vi prostituerade våra liv i bilar och rivningslägenheter. Inte för någonting annat som vänsterteoretiker och mansfientliga kvinnoaktivister kan hitta på. Det är konstigt att det mest utopiska moraltänkandet ofta kommer från vänster, där man skulle vänta sig en liberalare syn och större förståelse.

□ Ni har svikit oss

Jag kan bara med min erfarenhet bekräfta Jörgen Erikssons påstående i DN 27/2 gentemot Hjärdis Levins förnekande i DN 10/3 att kvinnorörelsen hittills konstant har svikit oss prostituerade är ett faktum. Och att man sen har kommit med ursäkter som att positiva åtgärder och organiseringsförsök skulle innebära ett godkännande av förnedring och osedligt levnadssätt.

Ingen frågar oss prostituerade vad vi vill och tycker.

Jag hatar inte män och jag tycker inte att sexuallivet är särskilt märkvärdigt. Jag skulle vilja verka för en ökad förståelse för oss prostituerade och vårt arbete och för en avdramatisering av sexuallivet.

Ingen kan bli lidande på detta, tvärtom lider alltför många i dag av alltför högt spända förväntningar på sexuallivet, med påföljande besvikelse-neuroser. Vi professionella prostituerade sysslar frivilligt med detta, vi vill inte

sluta, kommer inte att sluta. Det är bara vi som kan bli lidande på en ökad jakt på så kallade hallickar.

□ Hallicken en myt

Den i massmedia framställda hallicken är en myt och ett undantag. Hur kan folk tro att en man dagligen kan äta och sova med mig enbart i syfte att utnyttja mig? Och att jag skulle låta det ske utan protester? Hela kopplerilagen grundar sig på ett begrepp som kallas osedligt levnadssätt. Existerar det i dag, 1977? Är det inte en föräldrad lagform som representerar en gammal protestantisk moralsyn?

Jag vill dessutom en gång för alla klargöra att jag säljer inga varor, dvs min kropp som vara, jag säljer tjänster, precis som vilken diskplockerska som helst. Och skillnaden mellan varor och tjänster lärde jag mig i grundskolan.

Dessutom vill jag säga att varje gång ett sexuellt behov uppträder hos mig betyder inte det att ett behov att engagera mig samtidigt uppträder. Att sexbehov uppträder utan att man vill förälska sig varje gång är ett av livets fakta. Liksom att ingen fri, öm och öppen sexualitet i världen kan lösa alla människors sexualbehov.

□ Inga rättigheter

Det kommer alltid att finnas prostitution. Man undrar bara när Sverige tänker ta ansvar för sina prostituerade och reda ut de ytterst förvirrade begrepp som råder på området. Som det är nu är prostitutionen varken legal eller illegal. Jag kan skönstaxeras och räknas då som egen företagare, men jag kan inte hyra lokal som egen företagare. Jag har skyldigheter men inga rättigheter. Prostitution kan beskattas hur otrygga eller olagliga de förhållanden jag arbetat under än varit.

Kopplerilagen ger i dag inga entydiga svar på vad som menas med att vanemässigt eller för egen vinnings skull främja eller utnyttja annans osedliga levnadssätt.

Denna lag har väl ändå kommit till för att skydda kvinnan mot övergrepp. En anmälan om koppleri bör väl komma på frivillig bas. Jag ställer mig frågande till polisens metoder, som innebär att genom spaning (läs spionering) på oss prostituerade och medelst husrannsaking av våra hem försöka tvinga fram bevis om koppleri. Dessa metoder kan bara drabba dem av oss som har goda familje- och arbetsförhållanden med någon som bryr sig om oss tillräckligt för att riskera att synas i sammanhanget.

□ Ändra lagen

De få undantag av cyniska profitörer som finns lär man inte få fatt i annat än genom en anmälan på frivillig basis. Är det meningen att vi prostituerade ska tvingas från klubbarna ut på gatan och ta större risker? Är det meningen att vi ska leva som eremiter utan manligt sällskap alls? Vad är egentligen den verkliga meningen med kopplerilagen? Den har väl ändå kommit till för att skydda oss prostituerade mot övergrepp och inte för att utsätta oss för större risker. Dess nuvarande utformning gör att den kan utnyttjas politiskt, vilket just nu sker, till vår nackdel. Var har förnuftet och måttan tagit vägen i svensk politik? Var har denna hysteriska moralstämning kommit från?

Fram för en vettig ändring av kopplerilagen och ett slut på detta eviga verklighetsfrämmande moralskrikande från i ämnet oinsatta amatörer.

ULLI JACOBSEN
Ordförande i Stockholms
prostituerades fackförening

Hör av er

KULTURREDAKTIONEN har fått ytterligare ett inlägg i denna debatt, rubricerat "Öppet brev till Hjärdis Levin från fem prostituerade". Innan vi publicerar artikeln måste vi be någon av skribenterna ta kontakt med oss på telefon för att bekräfta namnunderskrifterna.

Prostitutionen finns mitt ibland oss — varken legal eller illegal. Jag har arbetat som prostituerad i åtta år. Det är mitt yrke. Men jag är intellektuellt, emotionellt och finansiellt omyndigförklarad. Tyckare från höger till vänster uttalar sig och påstår sig representera våra intressen, skriver Ulli Jacobsson. Mitt hem skall kunna genomskådas, mina privata papper beslagtas, mina brev och dagböcker läsas och ifrågasättas...

